

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/63/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414010160
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1414010160.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a Mgr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovanej B. Y., pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava IV proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/62/2014 z 10.11.2015, na verejnom zasadnutí konanom 29. júna 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava IV, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/62/2014 z 10.11.2015 bola obžalovaná B. Y. uznaná za vinnú zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 08.03.2006 bola predložená v Slovenskej sporiteľni, a.s., na Karloveskej ulici č. 32 v Bratislave žiadosť o poskytnutie úveru podpísaná obžalovanou, v ktorej obžalovaná požiadala o poskytnutie úveru vo výške 1 500 000,-Sk (49 790,88€) na financovanie nehnuteľnosti na bývanie, k žiadosti o úver bolo predložené potvrdenie o príjme zo závislej činnosti, ktoré podpísala obžalovaná a v ktorom bolo v rozpore so skutočnosťou deklarované, že obžalovaná je zamestnaná v spoločnosti Q. G. S., s.r.o., kde dosahuje čistý mesačný zárobok 29 305,-Sk (972,75€) a kde je zamestnaná na dobu neurčitú, pracovná zmluva podpísaná obžalovanou, v ktorej bolo v rozpore so skutočnosťou uvedené, že obžalovaná je u vyššie uvedeného zamestnávateľa zamestnaná od 01.05.2003 a tiež fiktívne výplatné pásky o údajnom príjme obžalovanej, pričom však obžalovaná v tom čase nebola nikde zamestnaná, poberala sociálne dávky vo výške 1 700,-Sk (56,43€) a na základe uvedených nepravdivých údajov príslušní pracovníci poškodenej spoločnosti schválili poskytnutie úveru obžalovanej a dňa 13.03.2006 poškodená spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvorila s dlžníkom obžalovanou B. Y. zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX. Na základe ktorej bol obžalovanej poskytnutý úver vo výške 1 500 000,-Sk (49 790,88€), ktorý bol dňa 12.04.2006 poukázaný na účet č. 0179968985, pričom obžalovaná sa zaviazala v zmluve zaplatiť 359 splátok po 8759,-Sk (290,75€) s tým, že prvá splátka mala byť zaplatená 20.04.2006, hoci obžalovaná vedela, že úver, splácať nebude a úver ani nebol splácaný s výnimkou splátky zaplatenej dňa 07.07.2006 vo výške 9 719,40 Sk (322,63€), splátky zaplatenej dňa 11.07.2006 vo výške 9 223,40 Sk (306,16€), ktoré uhradila nestotožnená osoba a obžalovaná svojim konaním spôsobila poškodenej spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. celkovú škodu vo výške 3 144 481,-Sk (104 377,64€), ktorá zodpovedá 359 splátkam po 8 759,-Sk (290,72€)

Za uvedený zločin bol obžalovanej podľa § 222 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, výkon ktorého trestu jej bol podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd určil obžalovanej skúšobnú dobu podmienčného odsúdenia s probačným dohľadom na tri roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. súd uložil obžalovanej primerané obmedzenie spočívajúce v povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodenú spoločnosť Slovenská sporiteľňa a.s. so sídlom Bratislava, Suché myto 4, H.: XXXXXXXX s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava IV podaním doručeným okresnému súdu 13.11.2015 (č.l. 239) a to čo do výroku o treste. Svoje odvolanie písomne podrobne odôvodnila podaním doručeným okresnému súdu 22.04.2016 (č.l. 242-244). V tomto dôvodila tým, že okresný súd okolnosť, že od spáchania prejednávaného skutku uplynula dlhšia doba vyhodnotil izolovane, bez zohľadnenia ďalších okolností, ktoré v zmysle Trestného zákona majú vplyv na výrok o treste a sú podstatné aj pre ustálenie záveru, či je dôvodné mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Citovala ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a následne uviedla, že súd pri posudzovaní okolnosti prípadu nezohľadnil vysokú závažnosť prejednávaného skutku, ktorá je určovaná výškou spôsobenej škody, ktorá niekoľkonásobne prevyšuje dolnú hranicu značnej škody a približuje sa ku škode veľkého rozsahu. Prvostupňový súd zohľadnil značný časový odstup od spáchania skutku, nebral však do úvahy, že obžalovaná bola po spáchaní predmetného skutku odsúdená na dlhoročný trest odňatia slobody (rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1Ntc/4/2012 z 04.07.2012 na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, ktorým bolo uznané cudzozemské odsúdenie). Dlhoročným výkonom trestu odňatia slobody po spáchaní predmetného skutku, najprv v Rakúskej republike a následne na Slovensku, bolo obžalovanej fakticky znemožnené dlhodobo páchať trestnú činnosť. Preto nemožno podceňovať uplynutie doby 9 rokov od spáchania predmetného skutku. Navyše, na dĺžke trvania trestného stíhania sa podieľala aj samotná obžalovaná svojou nedosiahnuteľnosťou. Vzhľadom na okolnosti týkajúce sa predmetného skutku a následné dlhoročné odsúdenie Krajským súdom Bratislava je zistené, že obžalovaná sa dopúšťa závažnej trestnej činnosti opakovane. V súvislosti s osobnými pomermi obžalovanej neboli zistené žiadne okolnosti, pre ktoré by bolo dôvodné konštatovať, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere uvedenej v § 222 ods. 4 Tr. zák. by bolo pre obžalovanú neprímerane prísne. Pri komplexnom vyhodnotení okolností týkajúcich sa prejednávaného prípadu a osobných pomerov páchatela, nemožno dôvodne dospieť k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby, postačuje na ochranu spoločnosti pred obžalovanou. V prípade akceptácie uloženia trestu odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby, nemožno považovať za splnené ani podmienky pre podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to má na mysli ustanovenie § 49 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 1 Tr. zák. Navrhla preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby krajský súd rozhodol sám rozsudkom tak, že uloží obžalovanej primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody v rámci sadzby uvedenej v § 222 ods. 4 Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

K podanému odvolaniu sa procesné strany písomne nevyjadrili, napriek tomu, že odvolanie okresnej prokurátorky im bolo doručované dňa 30.05.2016.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa Krajskej prokuratúry Bratislava sa pridržala písomne podaného odvolania z 22.04.2016 na č.l. 242 -244 a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Splnomocnenkyňa poškodenej strany X.. B. B. sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu napriek riadne a včas vykázanému doručeniu dňom 09.06.2016 nedostavila a preto za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. por. bolo toto vykonané v jej neprítomnosti.

Obžalovaná B. Y. na verejnom zasadnutí uviedla, že priznáva, že trestný čin spáchala.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa

prítom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil prítom, že odvolanie okresnej prokurátorky nie je dôvodné.

Úvodom je potrebné uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného zločinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, že ho spáchala obžalovaná Viera Y. a že z jej konania nastal tam uvedený následok.

S ohľadom k tomu, že obžalovaná urobila na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (č.l. 230), súd druhého stupňa preskúmal i zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovanej B. Y. a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenia. Priznanie viny bolo teda prijaté súdom prvého stupňa v súlade so zákonom a stalo sa nemenným.

Ani krajský súd podobne ako okresný súd, nemal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a preto priznanie viny obžalovanou B. Y. považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe. Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovanej, že je vinná, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonával dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu, na základe revízneho princípu, determinovaným uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania. Takéto chyby však v danom prípade zistené neboli.

Nepochybil okresný súd, keď konanie obžalovanej posúdil ako zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovanej, jej zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jej nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia a jednak aj voči ďalším občanom potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Pri preskúmaní odvolaním napadnutej odsudzujúcej časti rozsudku, odvolací súd dospel k záveru, že výrok o uložení podmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom 3 rokov s probačným dohľadom za súčasného uloženia primeraných obmedzení, dostatočne primerane a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jeho individuálnej a generálnej prevencie a možno dôvodne očakávať, že to s porozumením prijme aj spoločnosť ako trest vystihujúci aj morálne odsúdenie páchatela.

Nemožno súhlasiť s námietkami v odvolaní okresnej prokurátorky, že u obžalovanej neboli splnené zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu uvedené v ustanovení § 39 ods. 1 Tr. zák. ako aj s tvrdením, že obžalovaná sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti. Z odpisu registra trestov obžalovanej vyplýva, že táto bola prvý krát odsúdená v roku 1999 pre drogovú trestnú činnosť, ktoré odsúdenie má zahladené. Rovnako má zahladené aj odsúdenie z roku 2001, taktiež drogového charakteru, pričom tretie odsúdenie z 22.01.2004 pre drogovú trestnú činnosť za ktorú jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, ktorý trest vykonala 02.03.2004 je taktiež iného charakteru a krajský súd konštatuje, že ide o odsúdenie staršie ako 10 rokov, keďže od odsúdenia uplynula

v podstate doba 12 rokov a preto na toto odsúdenie neprihliadal. Následne po tomto odsúdení sa obžalovaná dopustila t.č. súdeného skutku a to dňa 08.03.2006. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že napriek tomu, že skutok spáchala 08.03.2006 trestné stíhanie vo veci bolo začaté až dňa 21.03.2012 a obvinenie bolo vznesené obžalovanej dňa 24.05.2013. Obžaloba bola podaná dňa 29.04.2014, teda takmer po ôsmich rokoch od spáchania skutku. Pokiaľ ide o dlhoročný výkon trestu na území Rakúska a následne na Slovensku, je potrebné uviesť, že obžalovaná sa nachádzala vo väzbe v Rakúskej republike od 03.05.2010 do 30.06.2010 a vo výkone trestu sa tam nachádzala od 01.07.2010 do 05.10.2012. Od tejto doby bola obžalovaná dosiahnuteľná pre potreby orgánov činných v trestnom konaní na území Slovenskej republiky.

Argumentácia prokurátora, v odôvodnení podaného odvolania vo vzťahu k nespĺneniu zákonných podmienok pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. nie je akceptovateľná.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR každý má právo aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd pri rozhodovaní o trestnom obvinení je každá dotknutá strana oprávnená na spravodlivé a verejné prerokovanie svojej veci uskutočnené v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Podľa § 2 ods. 4 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje niečo iné postupujú orgány činné v trestnom konaní z úradnej povinnosti, musia trestné veci prejednávať čo najrychlejšie a dôsledne zachovávať občianske práva zaručené ústavou.

Účelom trestného konania je predovšetkým to, aby boli trestné činy náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pritom má pôsobiť na upevňovanie zákonnosti, na predchádzanie a zamedzovanie trestnej činnosti, na výchovu občanov v duchu dôsledného zachovávania zákonov a pravidiel občianskeho spoluzitia i čestného plnenia povinnosti štátu a spoločnosti.

Primeranosť dĺžky konania je judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva posudzovaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu s prihliadnutím ku kritériám zakotveným v judikatúre súdu akým sú zložitost' prípadu, chovanie páchatel'a a chovanie štátnych orgánov.

V tomto smere krajský súd konštatuje, že okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. len za predpokladu, že použitie zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Krajský súd preto dospel k záveru, že dĺžka konania ktorá s prihliadnutím na obtiažnosť veci, postoj obžalovanej k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach a je takou okolnosťou prípadu, ktorá odôvodňuje pri ukladaní trestu použiť mimoriadne zmierňovacie ustanovenie podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanovenú zákonom v obmedzení uvedenom v § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zák. Uloženie podmieneného trestu odňatia slobody obžalovanej preto v danom prípade za splnenia jednej poľahčujúcej a jednej priťažujúcej okolnosti vo výmere troch rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu troch rokov s probačným dohľadom za súčasného uloženia primeraných obmedzení obžalovanej považuje krajský súd za zákonný a zodpovedajúci stavu veci. Takto uložený trest si splní svoj represívny účel ako i účel uvedený v § 34 ods. 1, od. 4 Tr. zák. a zabezpečí spravodlivé potrestanie obžalovanej Viery Y. tak ako to ukladá zákon.

Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.